

NANJING METALINK v. NEUVOSTO

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

14 päivänä marraskuuta 2006 *

Asiassa T-138/02,

Nanjing Metalink International Co. Ltd, kotipaikka Nanjing (Kiina), edustajanaan
asianajaja P. Waer,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan asianajaja
G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. Scharf ja S. Meany,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

joka koskee lopullisen polkumyyntitullin käyttöönnotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferromolybdeenin tuonnissa 28.1.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 215/2002 (EYVL L 35, s. 1) 1 artiklan kumoamista siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön polkumyyntitulli kantajan tuotannosta peräisin olevan ferromolybdeenin tuonnille,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood,
I. Pelikánová ja S. Papasavvas,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.11.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskeva lainsäädäntö

- 1 Polkumyyntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 2 artiklan otsikkona on "Polkumyynnin määrittely".

- 2 Polkumyynnin määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa säädetään yleisistä säännöistä perusasetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun niin sanotun ”normaaliarvon” määrän määrittelymenetelmän osalta.

- 3 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa säädetään erityisestä säännöstä, joka koskee tämän normaaliarvon määrittelymenetelmää tuonneille, jotka ovat peräisin muista kuin markkinatalousmaista. Tämän säännöksen, sellaisena kuin se on muutettuna 27.4.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, s. 18) ja 9.10.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, s. 2), a alakohta kuului nyt esillä olevassa asiassa riitautetun asetuksen antamiseen johtaneen menettelyn aloittamisaikana seuraavasti:

”Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, – –.”

- 4 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta sisältävät poikkeuksen saman artiklan 7 kohdan a alakohtaan nähden. Ne kuuluvat seuraavasti:

”b) – – Kiinan kansantasavallasta – – peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyynnitutkimuksessa normaaliarvo määritetään [perusasetuksen 2 artiklan] 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti

osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkina-taloulosolosuhteissa – –. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.

- c) [7 kohdan] b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinataloulosuhteissa, mikä merkitsee, että:
- yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;

– – –

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä [c alakohdassa] mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

5 Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Menettelyn tultua vireille komissio – – aloittaa tutkimuksen yhteisössä. Tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon. Jotta määrittä-

olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyynnitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.”

6 Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos – – olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi – –.”

Asian tausta

7 Kantaja on kiinalainen yhtiö, joka valmistaa ja vie erityisesti Euroopan yhteisöön ferromolybdeenä.

- 8 Komissio julkaisi 9.11.2000 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferromolybdeenin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EYVL C 320, s. 3).
- 9 Tämän menettelyn yhteydessä aloitettu tutkimus koski 1.10.1999 ja 30.9.2000 välistä aikaa (jäljempänä tutkimusajanjakso).
- 10 Tutkimuksen aloittamisvaiheessa komissio lähetti kyseisille yrityksille kyselyn niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta, josta säädetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa. Kantaja täytti tämän kyselylomakkeen ja pyysi saada kyseisen aseman. Komissio hyväksyi tämän pyynnön 21.3.2001 päivätyllä kirjeellään.
- 11 Komissio antoi väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferromolybdeenin tuonnissa 3.8.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1612/2001 (EYVL L 214, s. 3; jäljempänä väliaikainen asetus). Tämän asetuksen 24 perustelukappaleessa todetaan, että ainoastaan kantaja täytti markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaan oikeuttavat edellytykset.
- 12 Kantajan osalta väliaikaisen asetuksen 1 artiklassa käyttöön otettu väliaikainen tulli oli 3,6 prosenttia. Kyseessä olevien kolmen muun yrityksen osalta väliaikainen tulli oli 9,8, 12,7 ja 17,2 prosenttia. Kaikkien muiden kyseessä olevien yritysten osalta tulli oli 26,3 prosenttia.
- 13 Komission ehdotuksesta neuvosto antoi lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferromolybdeenin tuonnissa 28.1.2002

asetuksen (EY) N:o 215/2002 (EYVL L 35, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Riidanalaisen asetuksen 11–17 perustelukappale kuuluu seuraavasti:

”11) Todettiin, että pian väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Kiinan metallien, mineraalien ja kemikaalien tuojien ja viejien kauppakamari toimi puheenjohtajana kokouksessa, jossa perustettiin kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymä – – Asianomaisille tuottajille myönnettiin erityisiä vientiosuuksia, ja näyttää siltä, että ne on määritetty ottamalla huomioon tuottajien väliaikaisten polkumyöntitullien tasot. – – Yritykselle, jolle oli myönnetty markkina-talouskohtelu ja jolla oli alhaisin tulli (3,6 prosenttia) [eli kantajalle], myönnettiin vientikiintiö, joka ylitti sen tuotantokapasiteetin – –. Lisäksi ryhmä ilmoitti tavoitteenaan olevan polkumyöntitullien välttämisen.

12) Kaikille asianomaisille osapuolille – – annettiin mahdollisuus vastata ja antaa päätelmiä koskevat huomautuksensa. Vastaukset saatiin kaikilta osapuolilta lukuun ottamatta kauppakamaria. – –

13) Kyseessä oleva järjestely on – – selvästi ristiriidassa vientihintojen ja -määrien vapaan määrittelyn kanssa, joka on edellytys yksilöllisen tarkastelun myöntämiseksi tai säilyttämiseksi. Lisäksi kauppakamarin käyttöönottamat vientirajoitukset, joista sovittiin useiden valtion omistamien yritysten kanssa, merkitsevät huomattavaa valtioon puuttumista liiketoimiin ja vakavaa tullien kiertämisen riskiä. Sopimus on selvä ja tarkoituksellinen yritys kanavoida tullien välttämistarkoituksessa yhden yrityksen vienti toisen yrityksen kautta, jolla on pienempi polkumyöntitulli. – –

15) Yhdelle yhteistyössä toimineelle yritykselle [kantajalle] myönnetyn markkina-talouskohtelun osalta muistutetaan mieliin, että yritys ilmoitti kyselylomakevas-

tauksessaan, että sen muun muassa hintoja, suoritetta ja myyntiä koskevat päätökset tehtiin vastauksena kysyntää ja tarjontaa heijastaviin markkinasignaaleihin ilman valtion puuttumista asiaan. Korostetaan myös sitä, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan sovellettavien säännösten mukaisesti markkinatalouskohtelun myöntämisen on perustuttava selvään näyttöön siitä, että toimija toimii markkinatalousolosuhteissa. Kuitenkin tässä tapauksessa [kantaja] näyttää yhdenmukaistavan toimiaan ja päätöksentekoaan sekä sellaisten yritysten kanssa, jotka eivät täyttäneet markkinatalouskohtelua koskevia edellytyksiä, että valtion omistamien yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten kanssa. – – Tämä on selvästi ristiriidassa sen aikaisempiin ilmoituksiin ja yhden markkinatalouskohtelun myöntämisen tärkeimpiin edellytyksiin nähden eli että muun muassa hintoja, suoritetta ja myyntiä koskevat päätökset tehdään vastauksena markkinasignaaleihin.

16) Arvioidessaan, olisiko yritykselle myönnettävä markkinatalouskohtelu vai ei, komissio perustaa päätelmänsä enimmäkseen tutkimusajanjakson aikana vallinneeseen tilanteeseen. Jos perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa esitetyt edellytykset on täytetty kyseisen ajanjakson aikana, komissio voi kohtuudella olettaa, että yritys toimii tulevaisuudessa riittävässä määrin valtiosta riippumattomana ja markkinatalouden vaatimusten mukaisesti. Kuitenkin tässä tapauksessa yritys, joka näytti toimivan markkinatalouden vaatimusten mukaisesti tutkimusajanjakson aikana, muutti käytöstään sen jälkeen, kun se sai yksilöllisen polkumyynnimarginaalin. Sen vuoksi nyt on selvää, että kyseinen yritys ei enää toimi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisten markkinatalouden vaatimusten mukaisesti, vaan sen toimintaan puututaan ulkopuolelta ja se on hintoja ja määriä koskevien vientirajoitusten alainen. Näyttää myös siltä, että yritys ei toimi ilman huomattavaa valtion puuttumista sen liiketoimiin. Vaikka tutkimusajanjakson jälkeistä ajanjaksoa koskevia tietoja ei yleensä pitäisi ottaa huomioon, näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon uudet kehityssuunnat, jotka tekevät aikaisemmat päätelmät ilmeisen kestävämmiksi.

17) Kyseisten uusien tietojen perusteella päätellään sen vuoksi, että markkinatalouskohtelua koskeva päätelmä kyseisen yrityksen osalta ei enää ole sovellettavissa.

Yritykseen ei myöskään enää sovelleta yksilöllistä tullia. [Kantajalle] aikaisemmin myönnetty markkinatalouskohtelu kumotaan ja siihen sovelletaan tästä lähtien Kiinan koko maata koskevaa marginaalia.”

14 Riidanalaisen asetuksen 1 ja 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan – – ferromolybdeenin tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta 22,5 prosenttia.

– –

2 artikla

Kannetaan lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyöntitullien vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruusina artiklan 1 mukaisesti, tai väliaikaisten polkumyöntitullien suuruusina, jos nämä ovat alhaisempia. Lopullisen polkumyöntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.”

Menettely

- 15 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 26.4.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 16 Neuvosto toimitti 4.7.2002 vastineensa.
- 17 Komissio toimitti 6.8.2002 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.
- 18 Kantaja toimitti vastauksensa 3.9.2002.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 7.10.2002 antamallaan määräyksellä komission väliintulon. Komissio kuitenkin luopui esittämästä väliintulokirjelmästä.
- 20 Neuvosto toimitti 23.10.2002 vastineensa.
- 21 Neuvosto toimitti 27.11. ja 19.12.2003 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyynnöstä liitteet vastineeseensa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja vahvisti tämän jälkeen määräajan, jonka kuluessa kantaja voi täydentää vastaustaan, jos nämä liitteet sisältäisivät uusia seikkoja. Kantaja ei kuitenkaan esittänyt huomautuksia.

- 22 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin kuultiin 16.11.2004 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 23 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön sen tuotannosta peräisin olevan ferromolybdeenin tuontia koskeva polkumyynnitulli
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 24 Neuvosto, jota komissio tukee, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 25 Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi perustetta. Niistä ensimmäinen jakautuu kahteen osaan, jotka koskevat ensinnäkin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c

alakohdan rikkomista ja toiseksi perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan rikkomista. Toinen kanneperuste koskee sitä, että neuvosto on ylittänyt toimivaltansa.

Asianosaisten lausumat

- 26 Aluksi kantaja korostaa, että se kiistää ne tosiseikat, jotka on esitetty riidanalaisessa asetuksessa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman osalta. Sitä, että se ei ole esittänyt tätä koskevaa kanneperustetta, ei pitäisi tulkita siten, että se tunnustaisi nämä tosiseikat.
- 27 Neuvosto väittää komission tukemana, että riidanalaisessa asetuksessa esitettyjä tosiseikkoja on pidettävä paikkansapitävinä, koska kantaja ei esitä mitään oikeudellista seuraamusta niiden kiistämisen tueksi.

Ensimmäinen kanneperuste

– Ensimmäinen osa, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan rikkomista

- 28 Kantaja väittää, että kun neuvosto poisti kantajalta tutkimuksen aikana sille myönnetyn markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, se on jättänyt noudattamatta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa, koska tämän

säännöksen viimeisessä virkkeessä säädetään poikkeuksetta, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva ratkaisu pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.

- 29 Kantaja väittää, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohta tarjoaa ilmeisen soveltuvan keinon aikaisempien toimenpiteiden uudelleen tarkastelulle milloin tahansa ja toimielinten aloitteesta; tällä keinolla taataan kantajan mukaan perusasetuksen menettelysääntöjen noudattaminen.
- 30 Neuvosto väittää komission tukemana, että tämä osa ei ole hyväksyttävissä.

– Toinen osa, joka koskee perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan rikkomista

- 31 Kantaja väittää, että kun neuvosto on perustanut ratkaisunsa tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskeviin tosiseikkoihin poistaakseen siltä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja ottaakseen käyttöön selvästi korkeammat ferromolybdeenin tuotantoon perustuvat polkumyyntitullit, neuvosto on jättänyt ottamatta huomioon perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan.
- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-161/94, Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto, 11.7.1996 antama tuomio (Kok. 1996, s. II-695) ja asiassa T-188/99, Euroalligates vastaan komissio, 20.6.2001 antama tuomio (Kok. 2001, s. II-1757) merkitsevät, että ainoat mahdolliset poikkeukset, jotka perusasetuksen

6 artiklan 1 kohdassa oleva ilmaisu ”tavallisesti” sallii, koskevat vain sitä mahdollisuutta, että tutkimusajanjakson jälkeiset seikat on otettu huomioon, jotta luovuttaisiin polkumyynnitullien käyttöön ottamisesta tai voimassa pitämisestä.

33 Kantaja lisää, että näistä tuomioista johtuu, että polkumyynnitullien käyttöön ottamisen tai voimassa pitämisen edellytykseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa suurimman merkityksen sille, että merkitykselliset tosiseikat on todettu tutkimuksessa, mitä ei kuitenkaan ole tapahtunut nyt esillä olevassa asiassa.

34 Neuvosto väittää komission tukemana, että nyt esillä oleva osa ei ole hyväksyttävissä.

Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että neuvosto on ylittänyt toimivaltansa

35 Kantaja väittää, että kun neuvosto poisti siltä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, joka sille oli myönnetty tutkimuksen aikana, se ylitti toimivaltansa, koska perusasetuksessa ei säädetä tällaisesta tutkimusajanjakson aikana tapahtuvaa poistamista koskevasta menettelystä ja koska perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa päinvastoin kielletään nimenomaisesti tällainen poistaminen.

36 Neuvosto väittää komission tukemana, että tämä kanneperuste ei ole hyväksyttävissä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

Alustavat huomautukset

- 37 On todettava, että ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa koskee sitä, että kun neuvosto on poistanut kantajalta sille myönnetyn aseman, se on kantajan mielestä jättänyt ottamatta huomioon perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan, ja että toinen kanneperuste koskee sitä, että näin tehdessään neuvosto on kantajan mielestä ylittänyt toimivaltansa.
- 38 Jos kuitenkin olisi pääteltävä, että kun neuvosto on poistanut kantajalle myönnetyn aseman, se on jättänyt ottamatta huomioon perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan, olisi pääteltävä myös, että näin tehdessään se on ylittänyt toimivaltansa. Jos sitä vastoin olisi katsottava, että neuvosto ei ole jättänyt ottamatta huomioon tätä säännöstä, tästä seuraisi, että se ei myöskään ole ylittänyt nyt esillä olevassa asiassa toimivaltaansa.
- 39 Koska toinen kanneperuste ei lisää mitään ensimmäisen kanneperusteen ensimmäiseen osaan, kuten neuvosto on huomattanut, niitä on näin ollen tutkittava yhdessä.

Väitteet, jotka on esitetty ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja toisen kanneperusteen yhteydessä ja jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan rikkomista ja toimivallan ylittämistä

- 40 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdasta johtuu, että normaaliarvon määrittämismenetelmä eroaa sen mukaisesti, osoittavatko kyseessä olevat tuottajat täyttävänsä kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c

alakohdassa mainitut arviointiperusteet, ja näin ollen toimivansa markkinatalousolosuhteissa. Kun katsotaan, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, sen tuotteiden normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa tarkoitettujen markkinatalousmaita koskevien sääntöjen mukaan. Jos sitä vastoin ei ole todettu, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla.

41 Tältä osin on korostettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettu normaaliarvon määrittämismenetelmä on poikkeus 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tätä varten säädetystä erityisestä menetelmästä, jota sovelletaan lähtökohtaisesti tuontiin, joka on peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta (asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok. 2004, s. II-3663, 50 kohta).

42 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan alkuperäistä sanamuotoa on muutettu asetuksella N:o 905/98 ja sen jälkeen asetuksella N:o 2238/2000, koska neuvosto katsoi, että tietyissä maissa, Kiina mukaan lukien, toteutetut yritys uudistukset ovat perusteellisesti muuttaneet kyseisten maiden talouksia, ja ne ovat johtaneet sellaisten yritysten syntyyn, joita koskevat markkinatalouden olosuhteet. Asetuksen N:o 905/98 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa korostetaan, että on tärkeää tarkistaa yhteisön polkumyynnin vastainen käytäntö näiden maiden osalta, ja todetaan, että tuotteen normaaliarvo voidaan määrittää markkinatalousmaitiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti tapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että tutkimuksen kohteena oleva yksi tai useampi tuottaja toimii markkinaolosuhteissa kyseisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Kyseisen asetuksen kuudennen perustelukappaleen mukaan ”markkinaolosuhteiden vallitsemista koskeva tutkimus tehdään asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella, joita ovat esittäneet yksi tai useampi tutkimuksen kohteena oleva tuottaja, jotka haluavat käyttä

hyväkseen mahdollisuutta [kyseessä olevan tuotteen] normaaliarvon määrittämiseen markkinatalousmaihin sovellettavien sääntöjen perusteella” (em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 51 kohta).

43 Kuten neuvosto huomauttaa, koska se määrää normaaliarvon laskemiseksi käytettävän menetelmän valinnan, ratkaisulla, joka annetaan siihen kysymykseen vastaamiseksi, toimiiko kyseessä oleva tuottaja markkinatalousolosuhteissa, on vaikutusta polkumyynnimarginaalin laskemiseen ja näin ollen neuvoston asettaman lopullisen polkumyynnitullin määrään. Markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisestä aiheutuu myös seurauksia tutkimuksen suorittamistavalle, koska silloin kun sovelletaan perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohtaa, komissio määrittää normaaliarvon niiden tietojen perusteella, jotka kyseessä oleva viejä on ilmoittanut, ja voi tätä varten tarkistaa niiden paikkansapitävyyden. Näin ei sitä vastoin ole silloin, kun normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

44 Tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään, että kysymys siitä, toimiiko kyseessä oleva tuottaja markkinatalousolosuhteissa, on ratkaistava kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta ja että tämä ratkaisu pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan. Tämän säännöksen tavoitteena on erityisesti varmistaa, että tätä kysymystä ei ratkaista sillä perusteella, mikä on sen vaikutus polkumyynnimarginaalin laskemiseen. Niinpä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kanssa on ristiriidassa se, että toimielimet arvioivat uudelleen tietoja, jotka olivat niiden käytettävissä jo markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäisen määrittämisen aikana.

45 Näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeinen virke ei voi johtaa siihen, että normaaliarvo määritetään markkinatalousmaihin sovellettavien sääntöjen mukaan, kun kyseessä olevan tutkimuksen kuluessa ja mahdollisesti

väli aikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ilmenee, että kyseessä oleva osapuoli ei toimi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa markkinatalousolosuhteissa.

- 46 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetään erityisestä normaaliarvon määrittämismenetelmästä silloin, kun kyseessä ovat tuonnit, jotka ovat peräisin muista maista kuin markkinatalousmaista, juuri sen vuoksi, että tietoja, joihin tämän saman artiklan 1–6 kohdassa säädetyn normaaliarvon määrittely perustuu, ei pidetä luotettavina tekijöinä normaaliarvon laskemiseksi. Koska kuitenkin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään tiettyjen maiden osalta poikkeusta 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun normaaliarvon määrittelytapaan, tätä poikkeusta on tulkittava suppeasti (em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 50 kohta), eikä sitä voida näin ollen soveltaa silloin, kun sen vuoksi, että tosiasiallinen tilanne on muuttunut tai on tullut esiin sellaisia uusia tekijöitä, joita komissio ei kohtuullisesti arvioiden voinut tietää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa määrittäessään kolmen kuukauden kuluessa polkumyynnitutkimuksen aloittamisesta, kyseessä oleva tuottaja ei täytä niitä kriteerejä, jotka markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen on täytettävä.
- 47 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeistä virkettä on tulkittava niin, että siinä kielletään toimielimiä arvioimasta uudelleen niitä tekijöitä, jotka olivat niiden tiedossa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäisen määrittelyn aikana. Tämän säännöksen kanssa ei kuitenkaan ole ristiriidassa se, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei ylläpidetä silloin, kun sen vuoksi, että se tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella tämä asema myönnettiin, on muuttunut, ei voida enää katsoa, että kyseessä oleva tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa.
- 48 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että riidanalaisessa asetuksessa todetaan, että pian väliaikaisen tullin asettamisen jälkeen kantaja oli osallistunut Kiinan metallien

ja mineraalien kauppakamarin suojeluksessa perustettuun kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymään, jossa kyseessä oleville tuottajille myönnettiin erityisiä vientiosuuksia, jotka näyttivät olevan määritetty ottamalla huomioon niiden väliaikaisten polkumyöntitullien tasot.

49 Neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 15 perustelukappaleessa, että vaikka kantaja oli ilmoittanut, että "sen muun muassa hintoja, suoritetta ja myyntiä koskevat päätökset tehtiin vastauksena – – markkinasignaaleihin ilman valtion puuttumista asiaan", se oli kuitenkin "yhdenmukaista[nut] toimiaan ja päätöksentekoaan sekä sellaisten yritysten kanssa, jotka eivät täyttäneet markkinatalouskohtelua koskevia edellytyksiä että valtion omistamien yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten kanssa", ja "[se] näytt[i] olevan valmis viemään tuotteita, joita sillä ei ol[lut] kapasiteettia tuottaa ryhmän vahvistamalla vähimmäishinnalla". Neuvosto on näin ollen katsonut, että "tämä o[li] selvästi ristiriidassa [kantajan] aikaisempiin ilmoituksiin ja yhden markkinatalouskohtelun myöntämisen tärkeimpiin edellytyksiin nähden eli että muun muassa hintoja, suoritetta ja myyntiä koskevat päätökset tehdään vastauksena markkinasignaaleihin".

50 Neuvosto on todennut riidanalaisen asetuksen 16 perustelukappaleessa lisäksi seuraavaa:

"[Kantaja], joka näytti toimivan [perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti] tutkimusajanjakson aikana, muutti käytöstään sen jälkeen, kun se sai yksilöllisen polkumyöntimarginaalin. Sen vuoksi nyt on selvää, että kyseinen yritys ei enää toimi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisten markkinatalouden vaatimusten mukaisesti, vaan sen toimintaan puututaan ulkopuolelta ja se on hintoja ja määriä koskevien vientirajoitusten alainen. Näyttää myös siltä, että yritys ei toimi ilman huomattavaa valtion puuttumista sen liiketoimiin."

- 51 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee näin ollen, että ne tosiseikat, joiden perusteella komissio oli myöntänyt kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, olivat muuttuneet väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisen jälkeen sen johdosta, että kantaja oli osallistunut kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymään.
- 52 Vaikka kantaja kiistääkin niiden riidanalaisen asetuksen 11–17 perustelukappaleessa esitettyjen tosiseikkojen paikkansapitävyyden, joiden perusteella markkinataloudessa toimivan yrityksen asema on poistettu, on kuitenkin todettava, että se ei esitä mitään seikkaa, jonka perusteella näiden tosiseikkojen paikkansapitävyys voitaisiin kyseenalaistaa. Tämä väite on siis hylättävä ja on tukeuduttava niihin tosiseikkoihin, jotka on todettu riidanalaisessa asetuksessa.
- 53 Lisäksi on todettava, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman poistaminen merkitsee vain johtopäätösten tekemistä tulevaisuutta varten asiassa merkityksellisten tosiseikkojen todetusta muuttumisesta. Siltä osin kuin tämä aseman poistaminen saa siis aikaan vaikutuksia ainoastaan tästä lähtien, sillä ei mitenkään loukata kantajan saavutettuja oikeuksia (ks. vastaavasti asia 56/75, Elz v. komissio, tuomio 24.6.1976, Kok. 1976, s. 1097, 18 kohta ja asia T-498/93, Dornonville de la Cour v. komissio, tuomio 30.11.1994, Kok. H. 1994, s. I-A-257 ja II-813, 48 kohta).
- 54 Väitteestä, joka koskee sitä, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman poistaminen olisi pitänyt suorittaa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti, on todettava, kuten neuvosto on huomauttanut, että tämä säännös koskee polkumyynnin vastaisessa menettelyssä käyttöön otettujen lopullisten toimenpiteiden tarkastelua. Tarkastelumenettelyn tarkoituksena on saattaa käyttöön otetut tullit vastaamaan niiden seikkojen muutosta, jotka ovat olleet tullien perustana (asia T-7/99, Medici Grimm v. neuvosto, tuomio 29.6.2000, Kok. 2000, s. II-2671, 82 kohta), ja tällöin edellytetään yleensä uudelleen tarkastelun kohteena

olevien lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeisen tutkimisajanjakson käyttämistä. Sitä vastoin tarkastelumenettelyn tavoitteena ei ole niiden seikkojen uudelleen tarkastelu, jotka olivat olleet käyttöön otettujen tullien perustana, kun ne ovat pysyneet muuttumattomina, koska tällainen tarkastelu merkitsee tosiasiallisesti alkuperäisen menettelyn uudelleen aloittamista (ks. vastaavasti em. asia *Medici Grimm v. neuvosto*, tuomion 85 kohta).

55 Nyt esillä olevassa asiassa on selvää, että komissio on saanut tietoonsa uusia seikkoja, jotka koskevat kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymän muodostamista ennen sellaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn päättymistä, joka on johtanut lopullisten tullien käyttöön ottamiseen. Komissiolla ja neuvostolla oli näin ollen toimivalta ja jopa velvollisuus tehdä johtopäätökset tästä uudesta tosiseikkoja koskevasta tilanteesta jo alkuperäisen tutkimuksen aikana, eikä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tarkastelu ole tässä suhteessa soveltuva menettely. On siis todettava, että jos kantajan väite olisi hyväksyttävä, se johtaisi siihen, että neuvostoa vaadittaisiin ottamaan käyttöön lopulliset polkumyyntitullit, jotka on määritetty perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa rikkoen lasketun normaaliarvon perusteella. Tällaista seurausta ei voida hyväksyä.

56 Lisäksi siltä osin kuin kantaja yrittää vedota siihen, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu, on todettava, että riidanalaisen asetuksen 12 perustelukappaleesta ja neuvoston vastauksen liitteenä olevista asiakirjoista ilmenee joka tapauksessa, että kantajalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksensa niistä johtopäätöksistä, jotka komissio aikoi tehdä sen tietoon tulleiden uusien seikkojen perusteella. Näin ollen kantaja ei voi väittää, että olisi loukattu sen puolustautumisoikeuksia sellaisina kuin ne on yhteisön oikeuden peruseriaatteena tunnustettuina ja perusasetuksen 20 artiklalla täytäntöön pantuina (ks. vastaavasti asia *C-69/89, Nakajima v. neuvosto*, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, Kok. Ep. XI, s. I-161, 108 kohta; asia *T-155/94, Climax Paper v. neuvosto*, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-873, 116 kohta ja em. asia *Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto*, tuomion 288–290 kohta).

- 57 On siis pääteltävä, että neuvosto ei ole jättänyt ottamatta huomioon perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa, kun se on alkuperäisen tutkimuksen vaiheessa poistanut kantajalle myönnetyn markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, eikä se ole näin ollen yllittänyt sille perusasetuksessa myönnettyä toimivaltaa.

Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 6 artiklan 1 kohtaa

- 58 Kantaja väittää, että kun neuvosto on tukeutunut tutkimusajanjakson jälkeisiin tosiseikkoihin poistaakseen siltä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja ottaakseen käyttöön huomattavasti korkeammat polkumyyntitullit sen tuotannosta peräisin olevan ferromolybdeenin tuonnelle, se on jättänyt ottamatta huomioon perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan.

- 59 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on ollut tilaisuus todeta, että tutkimusajanjakson määräämisellä ja kiellolla ottaa huomioon tämän ajanjakson jälkeistä aikaa koskevia seikkoja pyritään takaamaan, että tutkimuksen tulokset ovat edustavia ja luotettavia (em. asia Euroalligés v. komissio, tuomion 74 kohta). Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tutkimusajanjaksolla pyritään erityisesti varmistamaan, että niihin perustavanlaatuisiin seikkoihin, joihin polkumyynnin ja vahingon määrittäminen perustuu, ei vaikuta asianomaisten tuottajien toiminta polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen jälkeen ja että menettelyn päätyttyä käyttöön otettu lopullinen tulli olisi soveltuva polkumyynnistä aiheutuvien vahinkojen tosiasialliseen korjaamiseen.

- 60 On myös huomattava, että polkumyyntitullien määrääminen ei ole aiempaan toimintaan liittyvä sanktio vaan puolustautumis- ja suojatoimenpide polkumyynnin

nistä syntyvää vilpillistä kilpailua vastaan. Tutkimus on siis tarpeen suorittaa mahdollisimman ajankohtaisten tietojen perusteella, jotta voidaan määrätä polkumyynnittulleja, joilla kyetään suojaamaan kyseistä yhteisön tuotannonalaa polkumyynniltä (asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000, Kok. 2000, s. I-8147, 91 ja 92 kohta).

61 Tästä seuraa, että "tavallisesti"-sanon käyttö perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa sallii kuitenkin poikkeuksia kiellosta ottaa huomioon tietoja, jotka liittyvät tutkimusajanjakson jälkeiseen ajanjaksoon. Tutkimuksen kohteena olevien yritysten kannalta suotuisista olosuhteista on todettu, että yhteisön toimielinten tehtävä ei ole sisällyttää laskelmiinsa tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja, paitsi jos näistä tiedoista käy ilmi uusia seikkoja, joiden perusteella polkumyynnittullin suunniteltu käyttöönotto olisi ilmeisen epäsoveltuvaa (ks. vastaavasti em. asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 88 kohta ja em. asia Euroalliales v. komissio, tuomion 75 kohta). Jos sitä vastoin tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevat tiedot siitä syystä, että ne heijastavat kyseessä olevien yritysten tämänhetkistä toimintaa, antavat oikeutuksen polkumyynnittullin käyttöön ottamiselle tai korottamiselle, on edellä todetun perusteella todettava, että toimielimillä on oikeus, jopa velvollisuus, ottaa ne huomioon.

62 Kuten edellä 48–51 kohdassa on todettu, nyt esillä olevassa asiassa riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, että sen johdosta, että kantaja oli osallistunut väliaikaisten polkumyynnittullien käyttöön ottamisen jälkeen kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymään, se ei enää täyttänyt edellytyksiä sille, että sitä olisi voitu pitää markkinataloudessa toimivana yrityksenä. Komission ja neuvoston on otettava välttämättä huomioon nämä tekijät, jotka liittyvät tutkimusajankohdan jälkeiseen ajankohtaan, siltä osin kuin niiden huomioon ottamatta jättäminen olisi johtanut ilmeisen epäsoveltuvien lopullisten polkumyynnittullien käyttöön ottamiseen, koska ne olisi määritetty perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa rikkoen lasketun normaaliarvon perusteella.

63 Tästä johtuu, että neuvosto on soveltanut oikein perusasetuksen 6 artiklan 1 kohtaa, kun se on ottanut huomioon kantajan osallistumisen kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymään tutkimusajanjakson jälkeen ja poistanut siltä tämän vuoksi markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman estääkseen ilmeisen epäsoveltuviin lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen.

64 Siitä perustelusta, joka on esitetty perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevan väitteen yhteydessä ja joka koskee sitä, ettei ole suoritettu toista tutkimusta, joka olisi tehty perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla suoritettuna välivaiheen tarkastelun yhteydessä, on todettava, kuten jo edellä 55 ja 56 kohdassa on todettu, että yhtäältä voitiin ennen lopullisista toimenpiteistä määräämistä ottaa huomioon uudet tekijät, jotka koskivat kiinalaisten ferromolybdeenin tuottajien ryhmittymän järjestämisestä, koska välivaiheen tarkastelu ei ole tässä yhteydessä soveltuva keino, ja toisaalta, että menettelyllisiä takeita on noudatettu, koska kantajalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksensa näistä uusista seikoista. Vastaajan vastineen liitteenä olevista asiakirjoista ilmenee myös, että komissio on tarkistanut sille ilmoitetut tiedot, kuten komission Kiinan edustuston 5.2.2002 päivätty faksi osoittaa. Lisäksi on todettava uudelleen, että vaikka kantaja kiistääkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa riidanalaisessa asetuksessa esitettyjen tietojen paikkansapitävyyden, se ei ole esittänyt mitään seikkaa, jonka perusteella niiden täsmällisyys voitaisiin kyseenalaistaa.

65 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

66 Koska yksikään kantajan kanneperusteista ei ole menestynyt, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 68 Koska kantaja on hävinnyt asian ja neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

- 2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä marraskuuta 2006.

E. Coulon

kirjaaja

J. Pirrung

jaoston puheenjohtaja